

Hra v klubovně a okolí 30.5.2015

Tento zápis bude trochu netradiční, protože díky dynamice hry ji každý účastník vnímal trochu jinak a každý měl trochu jiné úkoly. Proto tento zápis bude složen z dojmů několika lidí, díky čemuž bude trochu nesourodý.

7:40 máme sraz s organizátory u klubovny. Rychle stříháme papíry, představující obchodní suroviny a rozdělujeme si stanoviště. Okolo osmé hodiny začínají přicházet hráči, kterým Matěj vysvětluje legendu.

Sic jsem svolal schůzi pro organizaci o 20 minut dříve, sám ale přicházím později díky nefunkční tiskárně. Snake našťestí vše zachránil a natisklé suroviny donesl a mohli jsme je nastříhat. Vše již bylo připraveno. Ocitli jsme se v říši obchodníků, kde pro nás byl jen jediný možný cíl = vydělat co největší obnos. A to pomocí zboží, které si týmy nakoupí na jednom stanovišti a snaží se prodat za co největší kurz, který se každých 15 minut měnil na všech stanovištích. Nebyl to ale jediný způsob výdělku. U klubovny se mohly vydělat mnohem větší peníze za netradiční úkoly = například pomocí práce v klubovně, házení na cíl nebo rozdávání peněz, či kreslení různých útvarů po městě. Celé se to zakončilo grilovačkou, kdy snad poprvé nebylo sněženo všechno jídlo.

Já jsem byl vyslán na most přes železniční trať v Hejčíně, kdo ho zná, tak určitě pochopí mou nechuť k tomuto místu. Nejprve jsem zaujal místo na vrcholku mostu, ale zima, vítr a všudypřítomný zápach mě nakonec donutily sejít dolů k úpatí mostu. Postupně začaly přicházet jednotlivé skupinky. Nejprve se nakupovalo, později se začalo i prodávat a ke konci už všichni těžili hlavně z bonusových úkolů. Pro příklad: „Rozdej tyto tři koruny lidem“; „Každých třicet kroků nakresli českou vlajku“; atd. Podle mě, to byla vydařená akce.

Mé stanoviště bylo v Čechových sadech, kudy jsem se v průběhu hry různě toulal. Za ty tři hodiny jsem rozložil svůj krámek na dvou pařezech a jedné lavičce, a sklídl za to nespočet nechápavých pohledů náhodných kolemjdoucích. To ale ještě netušili, co přijde dál!

Má lokalita asi nebyla zrovna nejpřístupnější, jedinými stálými zákazníky jsem nakonec našel ve členech Adamova týmu. Obchodovalo se nekompromisně, občas byla nabídka obohacena o nějakou spěšnou dodávku některému dalšímu obchodníkovi.

Úkolů u mne nebylo mnoho, a ještě méně jich bylo úspěšně splněných. Musím tu ale opět vyzdvihnout Adamův tým, který jako jediný úspěšně splnil úkol „Udej dvěma náhodným kolemjdoucím po čtverečku čokolády.“ Jsem velmi zvědavý, s čím tenhle tým skončí, až se zas někdy bude hrát ta oblíbená hra „Vyměň tři sirky za co nejhodnotnější věc.“

Já jsem byl ve skupině se Štístkem a Slávkou. Náš tým byl papírově nejsilnější a tak jsme byli hlavními adepty na vítězství. Celkově jsme byli na každém stanovišti tak pětkrát a stihli jsme získat 271 bodů. Kromě směňování zboží jsme i plnili úkoly, a některé z nich byly dost vtipné. U Jendy jsme například museli sníst tři rostliny nebo rozdat pět jednokorun lidem. Druhého úkolu se s radostí zhostil Štístko, který obdaroval snad všechny babičky v okolí. U Lipa jsme zase cestou na stanoviště museli kreslit na zem každých dvacet kroků pentagram. Hra skončila v jedenáct a bylo jasné, že jsme vyhráli. Potom jsme ještě všichni dohromady grilovali a hráli drobné hry. Ve dvanáct jsme se pak všichni rozešli domů.

Je krátce po srazu, když konečně dorážím do klubovny. Míjím skupinku venku postávajících členů a vevnitř nacházím zbytek vedení uprostřed závěrečných horlivých příprav dnešní hry ve městě. Během pár okamžiků je konečně hotovo a hra může vypuknout. Já si nejprve užívám pohody člověka neobsazeného v žádném z týmů ani na stanovišti, nicméně to se brzo mění a po pár desítkách minut střídám ve vedení jednoho ze stanovišť Lipa a na dalších několik hodin se světelná křižovatka u hřiště Malého prince stává středobodem mého vesmíru.

Skupinky byly vytvořeny pouze tři a vzhledem k tomu, že musí pendlovat ještě mezi dalšími dvěma stanovišti, dostávám se s některým z týmů do kontaktu spíše sporadicky. Rychle zavrhávám myšlenku cizokrajného obchodníka, jazyková bariéra je větší, než jsem původně čekal, ale nikdo z nás se snad nemusí stydět za to, že nezvládne přeložit slova jako „vrkoč“, popřípadě podivný kus ošacení nazvaný „knoflíková“.

Kromě obchodování se později do herního systému dostává i možnost plnění speciálních úkolů, z těch mohu za moje stanoviště zmínit třeba konzumaci zeleně, rozdávání peněz chudým, či ultimátní svléknutí se do půli těla (ke kterému se Shotoushův tým neodhodlal ani asi 15 minut před koncem, což ho pravděpodobně stálo druhé místo).

Po hře následovala krátká ochutnávka dobrot z Matějova grilu, ale pak už jsme se vydali pořádně se nasytit domů na oběd.

Od počátku do konce to pro nás byl vlastně velký zmatek, protože jsme se v tom ztráceli, samozřejmě vlastní vinou. Ale po pár hodinách jsme se zorientovali, což bylo ovšem příliš pozdě, ale i tak jsme si spoustu zajímavých úkolů jako rozdávání mincí a čokolády užili, ač nedopadly nijak skvěle. A ta paní si jistě bude dlouho pamatovat skupino pohůnků, kteří jí hodili peníze pod nohy a utekli pryč.

Po pár rozcvičovacích aktivitách byly rozděleny týmy. Můj tým číslo 3 ve složení Já (Adam Rousek) Adam Šimáček a Adam Peřina se zdál být věkově nejmladší, ale nakonec to byla podle mě výhoda. Hra byla o tom, že jsme běhali po městě od jednoho stanoviště ke druhému a kupovali a prodávali věci. Úkolem bylo získat co nejvíc peněz. Náš tým měl sice pomalejší rozjezd, ale po zvolení dobré taktiky se nám začalo výborně dařit. Za sebe musím pochválit kluky za dobrou spolupráci a odvahu při plnění úkolů. Některé byla fakt dost těžké a kluci s něma výborně poradili. Třeba rozdat tabulky čokolády lidem nebo mince a dát kytku paní ale zvládli to. Krásné druhé místo je super, bohužel na první suveréni tým jsme už nestačili.

Chvíli po 11 se setkáváme všechny týmy a organizátoři u klubovny, kde celou hru vyhodnocujeme. Na 3. místě se umístil tým vy složení Šotouš, Kája, Prokop; na 2. místě tým tří Adamů; a s přehledem zvítězili Tade, Matěj a Štístko. Každý tým vyhrál 2 lahve kofoly a

skvělé maso a klobásy, které ugriloval Matěj.

Během čekání na ugrilování všeho masa si zahrajeme modifikaci městečka Palerma. Ve šmoulí vesničce loví zlý čaroděj Gargamel a pomáhá mu prodejce šmoulí zmrzliny.

Poledne už se blíží a deštík nás zahání do klubovny. Poledne už je ale stejně za dveřmi a tak uklízíme a pár lidí plánuje odpolední fotbálek.

Kolektiv autorů